

Bibliaóra 2021. november 12-én

Kezdő ének: 37. zsoltár – *Ne bosszankodjál a gonosztevőkre...*

Imádság:

*Urunk, mennyei Atyánk, köszönjük, hogy jelenléted, közelséged le tud a szívünkben csendesíteni mindenféle zajt, háborgást, kétséget, amit a napi harcok során tapasztalunk, ami sokszor felháborít vagy elkésérít. Köszönjük, hogy Te tudsz megerősíteni a jóra, a szerinted valóra. És bízatsz, hogy hagyatkozzunk Rád csendes szívvel, engedelmes és bízó lélekkel, mert Tiéidről gondot viselsz és ígéreteidet nem szeged meg. Áldunk ezért a bátorításért, kérve, hogy bocsásd meg, amikor csődöt mondtunk, amikor az énünk vezetett és nem a Te Lelked. Azért is fordulunk most Hozzád, hogy újíts meg a Veled való kapcsolatunkban, hogy a hétköznapi harcaink, próbáink között megerősödjünk a jóra, a szerinted valóra, hogy nevedet ismertesd általunk is a világban. Így vágyunk igédre, áldd meg üzenetteddel életünket. **Ámen***

Ószövetségi igeszakasz: Zsoltárok könyve 87. rész – Isten városa

1 Kórah fiainak zsoltáréneke. Szent hegyen alapította **2** az Úr Sion kapuit: jobban szereti Jákób minden lakóhelyénél. **3** Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa! (Szela.) **4** Egyiptomot és Babilóniát azok között fogom említeni, akik ismernek engem. Filiszteának, Tírusznak és Etiópiának itt van a szülőhazája. **5** Sionról pedig ezt mondják: Mindegyiküknek ez a szülőhazája, a Felséges szilárdítja meg. **6** Az Úr számba veszi a népeket, amikor beírja őket: Itt van a szülőhazájuk. (Szela.) **7** Körtáncban éneklik: Minden forrásom belőled fakad.

Kedves Testvéreim,

Kórah fiainak zsoltára ez a mai is. Az énekes lévíták, akik közé soroljuk Kórahot is, lehettek zsoltárírók éppúgy, mint gyűjtők vagy szerkesztők, Kórah lehetett ennek a zsoltárnak szerzője is, vagy pedig irányítója a templomi istentiszteleti éneklésnek.

Érdekes megfigyelnünk, hogy a zsoltárban tulajdonképpen Jeruzsálemről van szó, hiszen „*a Sion hegyén alapította Isten*“, és mert „*Isten városa*“, szeretetének első számú tárgya, hiszen „*jobban szereti Jákób minden lakóhelyénél.*“ Mégis nincs a város megnevezve, hanem a származása, küldetése a hangsúlyos. Vajon miért? Úgy gondolom, szerepe van ebben annak a ténynek is, hogy a zsoltár nem Jeruzsálem jelenéről szól, hanem a város jövőbeni szerepének kiteljesedéséről. Ami persze nem von le semmi a város dicsőségéből, sőt, azt teljesebbé teszi. „*Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa!*“

Ez a város szülőháza lesz sokak számára. Mit jelent ez? Nem okvetlen a helyszínen születést polgárainak, hanem hogy onnan származtatják az életüket, oda kötődnek és ehhez a helyhez ragaszkodnak. Mert nézzük csak meg, kikről is írja ezt a zsoltár: Egyiptom, Babilónia Filisztea, Tírusz és Etiópia. Nem a választott népről, hanem olyanokról, akik ellensége voltak az Ő népének, akik sokat gyötörték, sanyargatták, más, hamis isteneket imádtak. Akik miatt Izráel népe sokszor nyögött –

ha nem is ok nélkül, hiszen az ellenséges népeknek olyankor engedte meg az Úr, hogy hatalmaskodjanak népén, amikor az engedetlen volt és elfordult Tőle. Itt viszont olyan jövőt hirdető prófétai látású kijelentések hangzanak el – templomi énekben! – amik arra utalnak, hogy Isten megnyitja kegyelmét ezek előtt a népek előtt is, befogadja őket és ők ezt a kegyelmet elfogadják.

Íme, mennyire evangéliumi ez a zsoltár is, mint ahogyan sok más igehely is az ószövetségben! Isten kiválasztotta népét annak ellenére, hogy erre önmagában semmi alkalmassága nem volt, s feladatul adta neki, hogy világosságul legyen a pogányoknak. sok helyen olvashatunk erről, például: Ézs 49,6-7: *„Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izráel visszatérítésében légy az én szolgám. A népek világosságává teszek, hogy eljusson szabadtásom a föld határáig.”* Vagy: Ézs 60,3-14: *„Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az Úr dicsősége. Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad. Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez. Emeld föl tekintetedet, és nézz körül! Mindnyájan összegyűltek, és már jönnek hozzád: fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák. Ha majd látod, örömmre derülsz, ujjongva repes a szíved. Özönlik hozzád a tengerek kincse, a népek gazdagsága hozzád kerül. Ellep a tevék sokasága, Midján és Éfá állatai. Mindnyájan Sábából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicső tetteit hirdetik. Kédár minden nyáját hozzád terelik, Nebájót kosai szolgálatodra állnak, hogy oltáromra kerüljenek kedves áldozatként. Így ékesítem föl dicső templomomat. Kik ezek, akik úgy repülnek, mint a felhő, és mint dúcaikhoz a galambok? Csak szavamra várnak a szigetek, élükön a Tarsís-hajók, hogy elhozzák fiaidat messziről, ezüstjükkel és aranyukkal együtt Istened, az Úr nevének dicsőségére, Izráel Szentje dicsőségére, hogy fölékesítsen téged. Idegenek építik várfalaidat, és királyaik szolgálatodra állnak. Bár haragomban megvertelek, de most kegyelmesen irgalmazok neked. Kapuid állandóan legyenek nyitva, ne legyenek zárva se éjjel, se nappal, hogy elhozhassák a népek gazdagságát, és királyaikat eléd vezethessék. De azok a népek és országok, amelyek nem szolgálnak téged, elpusztulnak, azok a népek egészen kipusztulnak. Hozzád kerül a Libánon dicsősége: a boróka, a kőris és a ciprusfa egyaránt, hogy szent helyemet ékesítse. Így teszem lábam számolyát dicsőségessé. Meghajolva járulnak eléd sanyargatóid fiai, lábad elé borulnak mind, akik megvetettek, és így neveznek: Az Úr városa, Izráel Szentjének Sionja“*

Isten városa a zsidók és a népek városa, akik Benne életet nyertek és ismerik Őt. *„Sionról pedig ezt mondják: Mindegyiküknek ez a szülőházája, a Felséges szilárdítja meg. Az Úr számba veszi a népeket, amikor beírja őket: Itt van a szülőházájuk. (Szela.)“* Az Úr beírja őket, azaz polgárjogot ad nekik! Nem ellenségei többé, hanem összetartoznak, honfitársai a választott népnek! Micsoda hihetetlen helyzet, Isten kegyelme által a lehetetlen válik valóra! Ő ezt a jövőt készíti. Mindez a mennyei Jeruzsálemre nézve teljesedik majd be. A „Szela“ – csend, szünet pedig itt is megállít, hogy elcsendesedjünk, elgondolkozzunk és felfogjuk mindezt.

Hisszük-e ezt, várjuk-e ezt, munkáljuk-e magunk is ezt a jövőt, amelyre a zsoltár is utal? Az evangélium hatása következtében lehet valósággá. Itt nincs ellenségkép. De van egy közösség, amely Krisztusban lehet egy, mert számukra Ő

ennek az életnek a forrása. „Körtáncban éneklük: Minden forrásom belőled fakad“. Az üdvösség a pogányoké is, bizony a pogányoké is – ha elfogadják, ami, ill. Aki nélkül nincs üdvösség a választott nép számára sem. „Vagy Isten kizárólag a zsidóké? Nem a népeké* is? Bizony, a népeké* is, mert egy az Isten, aki megigazítja a körülmetéltet hitből, a körülmetéletlent pedig hit által.“ (Rm 3,29-30) *Más fordítás szerint: „a pogányoké“

Újszövetségi igeszakasz: 2Tim 1,15-18

Onésziforosz hűsége

15 Tudod, hogy az Ázsiában levők mind elfordultak tőlem, köztük Figelosz és Hermogenész is. 16 Az Úr legyen könyörületes Onésziforosz háza népe iránt, mert sokszor felüdített engem, és nem szégyellte bilincseimet. 17 Sőt, amikor Rómában volt, buzgón keresett engem, és meg is talált. 18 Adja meg neki az Úr, hogy irgalmat találjon nála azon a napon. És hogy milyen nagy szolgálásokat tett Efezusban, azt te tudod a legjobban.

Kedves Testvéreim,

Ezek által a versek által egy kis betekintést kapunk Pál apostol személyes életének harcaiba, küzdelmeibe. Mai értékeléssel azt mondhatnánk, hogy kortársai között a legnagyobb igehirdető, aki mégis nélkülöz minden olyan népszerűséget, amit mi természetesnek tartanánk. Most, hogy az Úr Jézus Krisztus iránti hűségéért börtönben van, még a legközelebbiek közül is sokan elfordultak tőle, s kevesen tartanak ki mellette hűségesen.

„Az Ázsiában levők mind elfordultak tőlem, köztük Figelosz és Hermogenész is“. Többekről van szó, bár akiket név szerint is említ, számunkra azok is ismeretlen személyek. Nyilván Timóteus nagyon jól tudta, kik ők, és hogy nem ez a magatartás volt várható tőlük. De hát az emberi hűség már csak ilyen, bizonytalan lábakon áll, és a személyes érdekek követése sokszor keresztülhúzza.

Szomorú, mikor a hívő ember ugyanúgy áldozatul esik a gyávaságnak, félelemnek, önmaga féltésének. Azonban jó látni, hogy Pál apostolban nincs keserűség, harag vagy ellenséges indulat irántuk, és nem is foglalkozik sokat panaszosan velük. Nem is csoda, hiszen ő nem emberekben bízott, hanem az ÚR Jézusban. Ezért most is csalódás vagy panasz helyett inkább tud hálát adni azokért, akiknek szeretetét most is tapasztalja. Ilyen Onésziforosz és háza népe, akik szolgálata általában is felüdülés és vigasztalás az apostol számára. De most külön is kedves a szívének az a tény, hogy nem szégyellik a bilincseit. Közösséget vállalnak vele megvetett helyzetében. Ma sem dicsekszik senki azzal, ha valakije börtönben van... nyilván akkor sem volt ez az embereknek mindegy. De Onésziforosz és háza népe kapcsolatán és Pállal szembeni magatartásán ez a tény mit sem változtatott. Sőt, talán még inkább fontosnak tartották szeretetüket kifejezni.

Most egyértelműen olvassuk, hogy Pál Rómában van börtönben – még ha annak egy enyhébb formáját, a házi őrizetet „élvezte“ is – hiszen nem tudunk másfajta római tartózkodásáról. Onésziforosz pedig „amikor Rómában volt, buzgón keresett engem, és meg is talált“. Milyen komoly elszántság kellett ehhez, magát is

gyanúba keverhette vagy veszélybe sodorhatta volna, de buzgón kereste, míg fel nem lelte az apostolt. De szép példája ez a ragaszkodásnak! És mennyire jóleshetett az apostolnak ez a szeretet! Onésziforosz is azt gyakorolta, hogy annak segített, akitől nem várhatott viszonzást (mert börtönben volt). Ezek Pál számára sokkal fontosabb élmények, mint a cserbenhagyás, csalódás, amit sokak részéről tapasztalt. Mindkettőjüktől van mit tanulnunk...

„Adja meg neki az Úr, hogy irgalmat találjon nála azon a napon. És hogy milyen nagy szolgálatokat tett Efezusban, azt te tudod a legjobban“. Ez a vers egy imakérés és egy emlékeztetés egyidejűleg. Tartsa meg az Úr irgalmában és szeretetében ezt a szeretni képes embert, *találjon nála irgalmat ama napon.* Még egyszer szól Pál az irgalmasságról Onésziforossal kapcsolatban. Olyan ez, mintha az apostol pártfogóan tanúskodna mellette, és szólna az érdekében az Úr előtt, említve hitből fakadó cselekedeteit. Más „érdemei” is vannak Onésziforosznak, nagy szolgálatokat tett Efezusban, Timóteus működési helyén. Nem tudjuk, mi volt ez a sokféle komoly szolgálat, de nyilván Timóteust nem szükséges ezekre tételesen emlékeztetni, ő tudja jól. Milyen jó, amikor vannak a gyülekezetben ilyen hűséges és megbízható Onésziforosok, akik nem törekszenek a maguk neve megörökítésére, de a helyükön vannak, és szolgálnak, ahol kell, ott is, ahol mások féltik magukat vagy bármi miatt lemaradnak. Ahogyan ez sokat jelentett Pálnak, és felüdítette a lelkét, úgy jelent sokat az Úr Jézus mai szolgáinak is az ilyen ragaszkodás és hűség. Álljunk oda ilyen szeretettel az Úr szolgálói mellé. *Ámen*

Imádság:

Úr Jézus Krisztus, áldunk azért, hogy sok-sok előttünk élt gyermeked példáján keresztül tanítasz minket a Neked tetsző életre. Köszönjük mindazt, ami megszégyenít, meg azt is, ami biztat és bátorít. Mennyire távol áll helyzetünk azoktól a nyomorúságoktól, amiket Pálnak kellett elszenvednie az evangéliumért, mégis hányszor tele vagyunk panasszal, kifakadunk és szabad utat adunk a keserűségnek. Nem látjuk meg, hogy közben mennyi jó, mennyi áldás, törődés vesz minket körül. Szeretnénk ma a hűségeseket megköszönni, azokat, akiken keresztül tapasztaltattad velünk gondoskodásodat, akik mellénk álltak, akik részéről önzetlenség és igaz érdeklődés nyilvánult meg felénk. Köszönjük életünk Onésziforoszeit, s bárcsak lehetnénk mi is ilyen üdítő testvéri lények mások életében! Akik nem maguknak élnek, akik tudják, kit mikor, hogyan lehet felüdíteni.

Könyörgünk a szolgálatban levőkért, akiket elhívtál, megbíztál, hogy hűségesen őrizzék a rájuk bízott drága kincset, az evangéliumot. Hiszen annyi minden akarja azt elvenni, meghamisítani, mással helyettesíteni. Pedig csak igéd által van élet, üdvösség. Add, hogy az üdvösség üzenete érintsen meg minél többeket, hogy legyenek elkötelezett szolgálóiddá, követőiddé. Külön is kérünk a missziói mezőkön munkálkodó gyermekeidért, erősíts, oltalmazd, vezesd őket és áldd meg szolgálatukat. *Ámen*

Mi Atyánk... Áldás... Záró ének: 270. dicséret – Légy csendes szívvel és békével...